U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **M. S.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2005, č. j. 55 Az 196/2004 - 53,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 8. 2005, č. j. 55 Az 196/2004 - 37. Tímto rozhodnutím byla podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 12. 7. 2004, č. j. OAM-2038/VL-10-ZA07-2004, kterým mu nebyl udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, 13 a 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů a bylo rozhodnuto, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Krajský soud žádost o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti zamítl, neboť žalobce věrohodně neprokázal, že jsou u něho předpoklady pro to, aby byl osvobozen od soudních poplatků; nesplnil tak podmínku stanovenou v § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Proti tomu podal stěžovatel kasační stížnost, ve které namítal, že s usnesením krajského soudu nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatel s ohledem na špatnou znalost českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Poukázal na to, že nemá žádnou práci ani právo být zaměstnán, nemá ani kredit na telefon a když volá z automatu, tak ten mu většinou bere peníze, i když nefunguje. Dále uvádí, že se změnila jeho rodinná situace, neboť z Ukrajiny přicestoval bratr, který mu pomáhá a platí za ubytování. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatel zastoupen advokátem není a sám rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje,

aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout. Jak již totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j.6 Azs 27/2004 - 41, *„Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, že účastník právo na ustanovení zástupce nemá*.“ Nejvyšší správní soud proto posuzoval kasační stížnost aniž by stěžovatel byl zastoupen advokátem.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně.

Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je však možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.). Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení]. Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti předně namítá, že se nemohl seznámit se změnami azylového zákona, a to kvůli špatné znalosti českého jazyka. Takto uvedenou námitku nelze podřadit pod žádný důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Navíc, pokud stěžovatel brojí proti rozhodnutí soudu o zamítnutí jeho žádosti o ustanovení advokáta zástupcem, je zákon o azylu v dané věci zcela bezpředmětný. Rovněž je v dané věci nepodstatná námitka, že stěžovatel nemá práci a ani kredit na telefon, neboť jeho žádost o ustanovení advokáta byla zamítnuta z důvodu, že krajský soud považoval sdělení ohledně majetku a příjmů za nedůvěryhodné a nikoli proto, že by stěžovatel žádné údaje o svém majetku nesdělil. Stěžovatel tak v kasační stížnosti uvádí důvody, které nesměřuje proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat. Takovým důvodem by v posuzované věci mohly být například tvrzené vady v řízení před soudem, případně nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem, pokud by stěžovatel zpochybnil skutková zjištění soudu nebo jeho právní hodnocení při rozhodování o jeho žádosti o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti. Jestliže tak stěžovatel neučinil, uplatňuje jiné důvody, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná.

Uvádí-li stěžovatel, že se změnila jeho rodinná situace, neboť z Ukrajiny přicestoval jeho bratr, který mu pomáhá a za ubytování platí, tak k této námitce nemůže zdejší soud

přihlížet, neboť se jedná o skutečnost, kterou stěžovatel uplatnil až po té, kdy bylo vydáno napadené usnesení (§ 109 odst. 4 s. ř. s.); v řízení před krajským soudem totiž hovořil o tom, že mu pomáhá sestra.

Nejvyšší správní soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu) a proto podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřípustnou.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2005

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu